

E

BIBLIOTEKA

SHH-2

L14

SHETIT

GJIROKASTER

**TEODOR
LAÇO**

k o m e d i

■ Një
nuse
për Stasin

■ Shi
në plazh

891.983-2

SH-2
114

Teodor
Laço

KOMEDI

NJË
NUSE
PËR STASIN

SHI
NË PLAZH

SHTËPIA BOTUESE
«NAIM FRASHËRI»

33157

NJË
NUSE
PER STASIN

komedi

(Në dy pjesë,
me një prolog
dhe një epilog)

PERSONAZHET

STASI	— llogaritar, afër të dyzetave
NËNA	— e ëma e Stasit, e moshuar
KRISA	— e motra, afër dyzet e pesë vjeç
TUSHKA	— i shoqi, rreth të pesëdhjetave
MARIANA	— vajza e tyre, mësuese në fshat
SOFOJA	— mbles rreth të pesëdhjetave
RISTOJA	— fshatar, po i asaj moshe
SULLA	— e shoqja
KLODI	— e bija, njëzet vjeç
KUSHËRIRI	— i Ristos
ARIANI	— mësues, i dashuri i Marianës
SHPRESA	— fqinjë e Stasit
ELMAZI	— nëndrejtor i ndërmarrjes

Disa vajza e djem fshati, një shofer etj.

Ngjarjet ndodhin në ditët tona, në qytet dhe në fshat.

(Variant i ripunuar i komedisë me të njëjtin titull vënë në skenë nga Teatri Popullor në vitin 1971).

PJESA E PARË

PROLOG

Baraskenë, Rrugicë para shtëpisë së Stasit. Duket veranda, shkallët dhe porta e shtëpisë. Stasi kthehet nga puna. Është i veshur sipas modës së viteve të shkuara, me kostum blu me vija, shakettë dopiopet të ngushtë në bel dhe pantallona të gjera. Flokët i kanë rënë mbi ballë, mban kasketë; mëngoret prej basme të zezë, që i mban në zyrë; i ka harruar pa hequr nga ana tjetër vjen Shpresa, vajzë e zakonshme rreth të tridhjetave, e veshur mirë. Bën sikur nuk e vë re Stasin.

STASI — Shpresa! Mirëmbrema!

SHPRESA — Ah, mirëmbrema. Më falni se nuk e kisha mendjen.

STASI — S'ka gjë. (Pauzë. Shikon mëngorët, dhe fsheh duart prapa) Unë, ja drejt e nga puna. Kishim mbylljen e bilancit. Shifra, pasqyra, kuadrime... Faktikisht, llogaria është pus pa fundi. Faktikisht edhe mund të hutohet njeriu. Ju, po qeshni?

SHPRESA — Jo, ç'ne?

STASI — Seriozisht? (*Heq mëngoret.*) Të qe lido një tjetër, mund të tallej. Kurse ju... jeni e mirë, e mirë në kulm. (*Hutohët prapë.*) Desha të them, jeni një shoqe e mirë. Po ju, nga shkolla? Ndonjë këshill pedagogjik?

SHPRESA — Isha në teatër.

STASI — (*Që duket se do të bisedojë.*) Interessant! Ka kohë që s'kam vajtur në teatër. Jo puna, jo televizori... Po ç'luante?

SHPRESA — Një komedi, Natën e...

STASI — Si: titullohej?

SHPRESA — Një nuse për... Stasin.

STASI — O! Me gjithë mend e keni?

SHPRESA — Është një përputhje e rastit e emrit Stas, kuptohet.

STASI — E, ë. Çudi, çfarë u pjell mendja këtyre letrarëve! Të vjedhin emrin dhe pastaj botës i shkon mendja tek ty. Se mendja, faktikisht, atë punë ka, të bredhë andej këtej. Po ama kush ka haber nga letërsia...

SHPRESA — E kupton që këtu kemi të bëjmë me personazhe e jo me persona konkretë.

STASI — Po ju... ju sikur m'i vidhni mendimet nga koka! Si i thonë kësaj? Përputhje e tipit apo...

SHPRESA — Nuk e di, mundet.

(*Në verandë ka dalë Krisa. I shikon dhe merr një pozë kërcënuese, me duart në ije.*)

STASI — Mamaja më pyeti për ju. Ajo ka qenë goxha e sëmurë. Si nuk erdhi të më shohë njëherë kjo vajzë, tha. Jemi edhe komshinjt!

SHPRESA — I thuaq të më falë. Desha të vij, por

çdo mbasdite aty ishte motra juaj.

STASI — Ju gratë jeni të tmerrshme. Një fjalë dëgjoni dhe e bëni çështje tragjike.

SHPRESA — Ishin të rënda për mua ato fjalë, Stas. (*Stasi ul kokën*) Po s'ka gjë, zëre se i kam harruar.

(*Stasi vëren shenjat e motrës nga veranda.*)

STASI — Ndonjëherë tjetër do të kemi rast... se son-te nxitoj. Kemi ca miq, ja, edhe motra ka dalë në verandë.

SHPRESA — (*Pa e parë Krisën.*) Bobo! Rrezik të bjerë ndonjë rrufe!

STASI — Rrufe?

SHPRESA — E de, nuk e shikon si u vrenjt?

STASI — Ah, këto figurat letrare! Gjithnjë më kanë ngatërruar. (*Me zë të lartë.*) Natën, e mirë! Na urdhëroni!

TABLOJA E PARË

Veranda dhe dhoma e ndenjes në shtëpinë e Stasit. Muret janë lyer me vizatime lulesh. Një komplet i ri kolltukësh, një divan i stilit të vjetër, një komo me pasqyrë dhe televizori në një tryezë të posaçme. Në dhomë është Tushka, kunati i Stasit, i shëndoshë e disi komik në pamje dhe nëna plakë e Stasit. Në shkallët

e verandës Krisa ujit lulet. Është grua afër të pesëdhjetave, autoritare, me gjeste të pre-
ra. Ia ka zënë kalimin Stasit.

KRISA — Hë? Ç'thoshte ajo bizbiquja?

STASI — (Që nuk e bën veten.) Kush?

KRISA — Ajo, komshija de! Shpresa!

STASI — Hiç! Rastësisht u takuam, ajo kishte që-
në në teatër.

KRISA — U! Në teatër! Sonte, e shtunë mbrëma,
njerëzia mbliidhen në shtëpi e lajnë kokën,
ajo po tralala!

STASI — Leri këto, motër. (E mënjanon nga rruga.)

KRISA — Jo po fol! Grua nikoqire i thua ti kësaj?
(Hyjnë brenda.)

TUSHKA — Po ku je, o kunat, se na thave sytë?
(E puth me zhurmë.) Kam dy orë që po të
pres. E dëgjon si më bëjnë zorret? Gju-viu,
si violi.

STASI — Mamaja po fle?

KRISA — Dremiste deri tani.

TUSHKA — I ka pleqëria këto. (Te divani.) Vje-
hrrë! Zgjohu se na erdhi Staska. (Nëna ngri-
het.)

STASI — Si u ngryse, mama?

NËNA — Si gjarpri nën gur! Ngryset vetëm si qyq-
ja tërë kjo ditë e gjatë sa një muaj, o bir?

STASI — Po ja, ishte Krisa, Tushka...

KRISA — Ne sapo erdhëm. (Stasi është ulur.) Pse
nuk vesh pizhamat brenda. Pantallonat të
janë bërë zhubra-zhubra. Kush do të t'i he-
kurosë, apo pret nga mamaja?

STASI — Thashë, meqë kemi mysafirë, sikur s'ka lezet me pizhame!

KRISA — Ne s'jemi mysafirë, jemi një familje.

NËNA — Ashtu jemi, biro!

TUSHKA — Ore Stas, ore djall! (Ulët.) Ku e ke fshehur atë rakinë e manit?

STASI — U mbarua. Po kam ca liker në frigorifer.

TUSHKA — Liker! Jo po thua j më mirë kam ca çaj kinez! Rakia e manit, sado kudo, tjetër gjë është...

KRISA — Veri, kapakun këtij muhabeti se s'kemi hallin e rakisë tani.

TUSHKA — Jo po të kam llafin! Sado kudo, muhabeti ecën më mirë në tryezë. Trink-trink ia bëjnë gotat, trink-trink edhe zemrat. Kup-tohet njeriu.

KRISA — Stasi nuk pi, nuk është i gotës e i qejfeve si ti.

TUSHKA — Më vjen keq! As pas rakisë, as pas duhanit, pas femrave jo që jo, dihet me kohë. Kjo, që thua ti, s'është hiç fare burrërore.

KRISA — Ti merrni pleshtat Stasit ju, nuk i vini as në majë të thoit, e di tërë qyteti.

STASI — Lëre tani, ç'na bën komplimente...

KRISA — Jo po thua j, ka burrë nikoqir e punëtor si ti? Shtëpinë e bëre si të re, e mobilove me kolltukë, me faqemuri, me q'lim me rrotë...

STASI — (I bezdisur) E, e...

KRISA — Televizorin, frigoriferin, makinën larëse...

TUSHKA — Ç'e do kur s'mban një pikë raki a një kremviç, a...